

בש"פ 4119/16 - מדינת ישראל נגד אנדריי היי בוקריס

בבית המשפט העליון

בש"פ 4119/16

כבוד הנשיאה מ' נאור
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

אנדריי היי בוקריס

המשיב:

בקשה להעברת מקום דיון
הודעות מטעם המשיב מיום 13.6.2016 ומיום
14.6.2016

עו"ד יוסף (ג'ואי) אש

בשם המבקשת:

בעצמו

בשם המשיב:

החלטה

1. הבקשה שלפניי מוכתרת כ"בקשה להעברת מקום דיון" אך היא למעשה בקשה לקביעת מקום השיפוט של הליך שטרם נפתח: כתב-אישום שמבקשת המדינה להגיש נגד המשיב (פל"א 403547-2015), שעל-פי כותרתו אמור להיות מוגש לבית-משפט השלום תל-אביב-יפו. מהבקשה ומכתב-האישום עולה כי נגד המשיב הוגש כתב-אישום נוסף, שההליך בעניינו מתנהל בבית-משפט השלום תל-אביב-יפו (ת"פ (שלום ת"א) 226302-09-14); וכי במהלך דיון בהליך זה שהתקיים ביום 10.9.2015, איים המשיב על המתלונן, המשמש כקצין משטרה במחוז תל-אביב. המדינה סבורה כי מאחר שהמתלונן נשוי לתובעת ביחידת התביעות תל-אביב, המופיעה בבית-משפט השלום תל-אביב-יפו ואשר היא אף אחת מעדות התביעה נגד המשיב, יש מקום להעביר את הדיון לאחד מבתי-משפט השלום במחוז מרכז.

2. כעולה מהחלטתי מיום 5.6.2016, התבקש המשיב להודיע עמדתו בעניין עד ליום 15.6.2016. ביום 13.6.2016 הודיע המשיב כי הבקשה כלל לא הומצאה לו ולפיכך, כעולה מהחלטתי מיום 15.6.2016, התבקשה המדינה להמציא לו את הבקשה עד ליום 19.6.2016. ביום 20.6.2016 הועלתה אליי הודעתו של המשיב – הנושאת את תאריך ה-14.6.2016 – שבה הודיע המשיב כי הוא מתנגד להעברת הדיון למחוז שיפוט אחר.

3. המשיב צירף להודעה זו החלטה של הנשיא א' גרוניס בבקשה שהגישה המדינה להעברת מקום הדיון בת"פ (שלום ת"א) 226302-09-14 – כתב-האישום הקודם המתנהל נגדו. בקשה זו התבססה על נימוקים זהים לאלה שהועלו בבקשה שלפניי ובהם העובדה שהמתלוננת הייתה תובעת משטרתית הנוהגת להופיע בבית-משפט השלום תל-אביב-יפו, אשר היא אותה תובעת משטרתית שהיא אשתו של המתלונן בענייננו. הבקשה נדחתה (בש"פ 7886/14 מדינת ישראל נ' בוקריס (5.12.2014)). מפאת חשיבותם של הדברים, אביאם במלואם:

"דין הבקשה להידחות. איני סבור, כי המבקשת הוכיחה כי קיימת עילת פסלות כלפי כל אחד משופטי בית משפט השלום בתל-אביב-יפו, או כי קיים חשש ממשי למשוא פנים מצד מי מהשופטים שם. מאחר שאחת המתלוננות הינה תובעת משטרתית המופיעה בבית המשפט בתל-אביב, ייתכן שאחד או יותר מן השופטים בתל-אביב יפסלו את עצמם מלדון על יסוד נתונים אינדיווידואליים. יש לזכור שבבית משפט השלום בתל-אביב מכהנים שופטים רבים ואין להניח שכולם יפסלו את עצמם. בנוסף, לא שוכנעתי בנסיבות העניין שלפניי, כי השיקול של מראית פני הצדק מטה את הכף לטובת העברת מקום הדיון בהליך... זאת ועוד, יש ליתן משקל מסוים לכך שהמשיב 1 [המשיב גם בענייננו – מ.נ.] מבקש שמקום הדיון ייוותר בתל-אביב" (שם, פס' 4).

נימוקים אלה מקובלים עליי במלואם ודי בהם כדי להוביל לדחיית הבקשה. אדגיש כי המדינה לא טענה כי ישנן נסיבות חדשות המצדיקות הגעה להחלטה שונה מאשר זו שניתנה בבש"פ 7886/14.

בשולי הדברים אציין כי ראוי היה שהמדינה עצמה תציין בבקשה כי הוגשה בעבר בקשה קודמת בעניינו של המשיב, אשר התבססה על נימוקים זהים ונדחתה. ממילא ראוי היה לצרפה לבקשה הנוכחית, אם המדינה סברה שלמרות דחיית הבקשה הקודמת, יש להגיש בקשה זו.

סיכומם של דברים, הבקשה נדחתה. המדינה תגיש את כתב-האישום החדש נגד המשיב (פל"א 403547-2015) לבית-משפט השלום תל-אביב-יפו.

ניתנה היום, ט"ו בסיון התשע"ו (21.6.2016).

ה נ ש י א ה

